

неприйняття соціально-педагогічних впливів. Робота з ними потребує неабиякого терпіння, такту і гнучкості, усвідомлення того, що результати будуть очевидні не відразу. Лише довготривале цілеспрямоване спілкування з ними, включення їх у процес самореалізації приведуть до змін у їх побуті, соціальному існуванні.

Важливу роль у вирішенні означеної проблеми відіграють Центри соціально-профілактичної роботи з дітьми вулиці. Центр соціально-профілактичної роботи з дітьми вулиці виступає проміжною ланкою між вуличним життям та поверненням до сім'ї (біологічної або опікунської) чи соціального закладу на більш тривалий термін перебування. Вилучення дітей до центру відбувається завдяки впровадженню інноваційного методу соціальної роботи – вуличної роботи або аутич-роботи. Такий вид діяльності передбачає виявлення безпритульних та бездоглядних дітей безпосередньо в середовищі їх проживання, встановлення з ними довірливих стосунків. Важливим етапом в організації вуличної аутич-служби є картування території, тобто визначення місць проживання та проведення часу бездоглядних безпритульних дітей.

Вулична робота з безпритульними та бездоглядними неповнолітніми починається зі збору інформації про дитину, простеження причин виходу на вулицю з метою складання індивідуальної програми допомоги. Наступними кроками є відновлення відносин співпраці з угрупованнями вуличних дітей («тусовками», «сайтами»), надання їм різноманітних послуг, індивідуальна робота з дитиною щодо вибору власного майбутнього. Головним завданням вуличної соціальної роботи з безпритульними дітьми є сприяння у формуванні мотивації на повернення до сім'ї, на активну позицію у вирішенні власної долі. Враховуючи специфіку цього виду соціальної вуличної роботи, слід зазначити, що вона має орієнтуватися на довгострокову стратегію допомоги дітям вулиці.

Отже, проблема бездоглядності та безпритульності у дитячо-підлітковому середовищі на сьогодні досить актуальна для України. Масштаби соціального сирітства, втрата сім'ями своїх виховних функцій, що є основними передумовами виходу дитини на вулицю, зростають.

Список використаних джерел

1. Наказ Міністерства праці та соціальної політики України № 205 від 27.06.2010р. «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо організації та проведення вуличної соціальної роботи з бездомними особами. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0205203-10#Text>

ГУБАЛЬ М.В.,
ЙОВБАК А.В.,
ЛАВРЕНОВА М.В.

Мукачівський державний університет, Україна

ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЕКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ

Сучасний освітній простір окреслює прозорі тенденції, що зосереджені на удосконаленні існуючих традиційних методів і методик роботи з учнями й розробці та пошуці нових, більш ефективних, результативних, альтернативних технологій роботи у закладах загальної середньої освіти. Зміст процесу освіти змістив акцент

на формування ключових компетентностей, набуття досвіду, учнівську самореалізацію з урахуванням індивідуальних здібностей і можливостей дитини. Значний вплив на вдосконалення сучасного навчального процесу в школі здійснює метод проектів, що вирішує низку означених завдань освітньої ланки.

Розробкою проектної технології займаються як вітчизняні вчені, зокрема, О.Коберник, Н.Крупська, В.Шульгін, так і зарубіжні – Е.Заір-Бек, В.Кілпатрік, Л.Левін та ін. Дослідниками не лише сформульовано провідні засади методу проектів, а й обгрунтовано ефективність його використання у школі.

Упровадження проектного методу в навчальний процес має велике значення для початкової школи, оскільки завдяки йому не лише найповніше реалізуються прийоми розумової діяльності, зміни мотиваційної структури особистості, формування умінь навчальної діяльності тощо, але й у сфері соціальної, а саме:

- необхідність не стільки передавати учням суму тих чи інших знань, скільки навчити їх здобувати знання самостійно, використовувати їх для вирішення нових пізнавальних і практичних задач;

- актуальність розвитку в учнів комунікативних навичок, умінь працювати в різноманітних групах, виконувати соціальні ролі (лідера, виконавця, посередника і т. ін.), долати конфліктні ситуації;

- необхідність широких людських контактів, точками зору на одну проблему, знайомства з різними культурами;

- значущість для діяльності людини умінь користуватися дослідницькими методами: збирати необхідну інформацію, аналізувати її з різних точок зору, висувати гіпотези, робити висновки.

Науковці (Є.Полат, О.Пехота та ін.) виділяють такі етапи проектної діяльності на уроках літературного читання в процесі створення спільних проектів:

- підготовка,
- планування,
- прийняття рішень,
- збір інформації,
- аналіз,
- формування висновків,
- презентація.

Види проектів на уроках літературного читання з аналізом змісту художнього твору можуть бути наступні:

- складання пам'яток;
- складання творів-описів, роздумів, листів авторові чи літературним героям, діалогів з ними;

- виставки творчих робіт;
- інсценування художніх творів;
- літературні ранки;
- конкурси малюнків до художніх творів;
- випуск журналів, невеличких збірників за змістом художніх творів;
- створення мультимедійних презентацій, буклетів, лепбуків.

Подаємо орієнтовні теми для навчальних проектів на уроках літературного читання:

- Робота з дитячою книжкою (її складові: обкладинка, зміст, умовні позначки, виноска, збірка авторська, збірка тематична);
- «Творчість Великого Кобзаря»;
- «Дитячі роки Тараса Шевченка»;
- «Світла зірка Лесі Українки»;
- «Візьму перо і спробую»;
- «Історія виникнення книги»;
- «Подорож до країни казок»;
- Міфи народів світу.
- «Краплинка доброти» (ознайомлення із творами Василя Сухомлинського);
- «З «Малятком» у світ читання».

Таким чином, метод проектів є інноваційною педагогічною методикою. Він дозволяє найповніше враховувати індивідуальні особливості кожного учня, тобто реалізувати особистісно-орієнтований підхід у навчанні, заснований на особистісних характеристиках, що передують досвіду, рівню інтелектуального, морального, фізичного розвитку дитини. Метод проектів дозволяє розв'язати проблему мотивації, створити позитивну атмосферу навчання, навчити дітей застосовувати свої знання на практиці для розв'язання життєвих і особистісних проблем.

Список використаних джерел

1. Проектна діяльність в освітньому процесі початкової школи: методичні рекомендації для вчителів закладів загальної середньої освіти: колектив авторів: Кузьма-Качур М.І., Лавренова М.В., Лалак Н.В., Ліба О.М., Мочан Т.М., Майборода І.О., Товканець Г.В., Хома О.М. / За заг. ред. Товканець Г.В. – Мукачєво: РВЦ МДУ, 2020. – 92 с.

ГУЗИНЕЦЬ О.

Мукачівський кооперативний торговельно-економічний коледж, Україна ДО ПРОБЛЕМИ ДУХОВНО-РЕЛІГІЙНОГО ВИХОВАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПЕДАГОГІЦІ

Духовно-релігійне виховання молоді має глибокі історичні корені та в сучасному житті відіграє дуже важливу роль. Релігія в будь-які часи поставала як носій духовності, зберігаючи та примножуючи людські визначення добра, любові, милосердя, терпимості та прагнення істини. Загально-людські моральні істини розроблялися і збагачувалися завдяки релігії та передавалися наступним поколінням у процесі виховання. Духовно-релігійне виховання є одним з напрямів формування особистості сучасної молоді та способом практично-духовного вивчення світу.

Існує необхідність комплексного дослідження шляхів удосконалення духовно-релігійного виховання молодого покоління, цінності та ідеали якого є відображенням світових тенденцій розвитку, цінностей суспільства, особистісного потенціалу та освітніх процесів.

Проблема духовно-релігійного виховання знайшла належне відображення в українській педагогіці. Як наголошують класики вітчизняної педагогіки (К. Ушинський, Г. Ващенко, Г. Сковорода та ін.), духовно-релігійне виховання є

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>